

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

MEGJELENIK MINDEN PÉNTEKEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 8 korona. — Félévre 4 korona

Egyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal, Rákóczi-út 565.

Kiadótulajdonos:

GLATTSTEIN ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,

reklamaciók és hirdetések a kiadóhivatalhoz
küldendők

Nyitási költségek sorozatát 50 fillér

Hirdetések egyezség szerint.

Ütköző kő.

Néhány nap előtt, az egyik főrendiházi ülésen Zichy János gróf közoktatásügyi miniszter — igen elmésen — Ütköző kőnek nevezte Bárány Barkóczyt, aki — akaratán kívül — belekerült két egymással szemben álló eszméramlat hullámába, épen oda, ahol a hullámok összeérnek s ahonnan két áramlat hangosabb viharai egymás fejéhez vágóssák a bárót, aki immár nyugodtabb öhölben pihen ki néhány év keserű, tegyük hozzá, keményen megállt harcát.

Távol legyen tőlünk, hogy a közoktatásügyi minisztérium ötödik főosztálya főnökének áthelyeztetési ügyéből alkalmas anyagot lássunk a hirlapi elmélkedésre, — a két eszméramlat szembekerülése az, mely sokkal érdekesebb tárgy és a közre haszonhajtóbb, ha tárgyilagosan beletudnánk mélyedni s valami bölcs élelveket e harchól kihámozni.

Azt már megállapították emek a korcsak mélyebb gondolkozói, hogy ez a nyugtalan, immorális, fényűző kor sokban hasonlatos a francia nagy forradalmat megelőző koréhoz. Akkor is a társadalom nagy, számos eszméramlatok fölött, bizonytalanul uszott s fényűzése sőtét bűnököt fakasztott. Az erkölcsi lazulással új eszmédivatok keletkeztek. Irodalom, művészet áttépte a tradíciókat s behajolt a bizarrba, a szertelenbe. Akár csak ma mi.

Szinte látható a mai kornak e destruktív eszméútja. Indítja most is, mint akkor Páris. Megindul a Zola naturalizmusaival, melyet fölkap a magyar. És naturalizmus heletéved a képzőművészetbe, de zagyván és impresszionizmus, meg mi a kő lesz belőle. Csak természetesnek nem természetes az, amit ma irodalomban, művészetben jobban kapunk. S végre eljutunk a légujabb törtétkig, a nyugatosokig. Ezek már letaposnak minden irodalmi tradíciót. Azt mondják: magyar irodalom nem volt, de lesz. És lesz a jövőtükhől, miután elég áldozatkészek e kis ársini harhárságot elvezetni Nyugatra. De nincsenek egyedül. A filozófia birodalmában is vannak testvérei, a szabadgondolkodók, akik szintén megtagadnak mindent, mi eddig az emberiség eszménye volt. Embri jogokra való hivatkozással, hirdetik a vallásnélküliség harja eszméjét, az ész vallását, egészen francia stílus szerint, mely ott aztán a megkönyagosodott agyukat elvezeti a — kombnig.

A destruktív eszméramlatok kezdetén kicsi harcok tömege egyáltalán sohase nőne nemzeti szerencsétlenségévé, ha a társadalom kén, elem szereléből el nem nézné ezeket a hizart erőlködéseket. De elnézi és elnézéssel nagyra nőveli. Az utazó apostolok egyre több híveket fognak s ami ma számba nem vehető bohó törekvésnek látszik, az a hírek szapo-

rodásával új eszméáramlattá növekedik. Mosolygunk rajta még ma is, pedig ez a destruktív eszméáramlat, mely ma folyóiratokról, napisajtó hasábjairól, színpadról, tárlatról, szónoki székről csoda húzóssággal hirdetődik, megássa az emberi jogrend alapjait és legszebb eszményeinket dönti sárba.

Szabadgondolkodóink ki fognak bennünket nevetni s levállveregetik a naiv vidéki embert, aki hirdeti, hogy igen is iskoláinkban ápolnunk kell a vallást s a destruktív társadalmi egyesületek működését figyelemmal kell kísérni, tulkapásaiban meg kell őket rendszabályozni. Ez az eszméáramlat csak azért van, mert elnézünk. Pedig veszélyes voltát száz közül kilencvenkilencen belajuk.

Heti posta.

Riport az előből.

Száva Gábor kis gimnázista volt Szécsényben, Szécsény, ügyvéd-gimnázista.

A hó hullott fozzányosan, fehérén, a dór alatt közös fák siránkozva ropogtak, az ég szürkésfehérben úszott... ilyenkor aztán a forró, fiatal szívű diák gyerek, mohón magába szívja a természet idealizmusát, költészetét és szerelmes lesz.

Megszereti mindent — a csunya földet, zokogó erdőt, az emberlársall — mindent, mindent ami él, ami van.

TÁRCZA.

A hó

A hó mint vágyaink,
Midőn lehull még szűz-fehér!
Mint az elszálló gondolat,
Mely büszkén egekbe tér.

Elveszti tiszta szűz-színét,
A hó piszkos lesz, megfakul:
Mint a vágy, mely magasba tör,
De aztán a sárba hull!

Szemed, szived, szavad

Szivedben annyi lágyaság
És mégis annyi dacz —
Én azt hiszem, szivedben
Együtt van tél 's tavasz.

Szavadban annyi érzés
S mégis majd megfagyok —
Én azt hiszem, együtt van
Halál meg élet ott.

Szemedben oly sötétség
És annyi fény honol —

Én azt hiszem, szemedben
Együtt van meny s pokol.

Én azt hiszem, beteggé
Tesz és halálnak ad
És kárhozatha juttat
Szemed, szived, szavad

(—yl)

Séta a legujabb muzeumban.

— Budapesti levél. —

A budapesti kir. országos gyűjtőlögház igazgatója a még itt-ott szétszórtan meglévő régi büntető eszközöket összegyűjtötte.

Azt mondhatjuk, hogy a nemzet egész múltját, erkölcsét, művelődését, történelmünk sok szomorú lapját meglátjuk, ha a muzeum gyűjteményein végig tekintünk.

Szent István királyunk korára emlékeztet az a bélyegző, amelynek eredetije a nagy-szebeni városi muzeumban van meg. Ez egy kettős akasztófát ábrázol, amellyel a bűnös megölték az arcán, homlokán vagy mellén.

Ilyen régi büntetőeszköz a halálbüntetés végrehajtására használt pallos, amely nem egyéb, mint hosszú kétélű kard, amelyet a büntetés végrehajtója, a hóhér, két kezébe fogván, csapta le a fejet a törzsről.

A muzeum tulajdonát képező palossal utoljára Ujvidéken 1853 évben végezték ki egy többhez hasonló ránkgyilkost Both János hóhér.

Szent László király korába vezet bennünket a kalodák gyűjteménye. Az ő törvényei említik, hogy aki a bűnös megszegte, annak 12 napig kalodába zárva kellett lennyeren és vizen hőjinni.

Jóformán a kalodákhoz maradt a legtöbb fűnn. Pedig ma már sokan vannak, akik alig tudják, hogy mi is volt a kaloda. Sokféle is volt belőle.

A nyakló kaloda vagy hegedő ségekben a legujabb időkig igen győzori büntető eszköz volt, amely főként a hűnds megszegésével igyekezett célját elérni. Hegedő alakja volt, egy nagyobb és két kisebb nyílással. A nagyobb nyílásra került a kaloda végét, után rendszeren lakattal zárták le s sokszor a lopott holmit is ráaggatva a gyerekekre hajtotta, vagy dobászó kíséretében kellett a hűndsnek a falon végig vonulnia.

Több régi látkalodába zárt hűnds vagy fekdűt, vagy hátat a falnak támaszkodott. Kezdetben, amikor még börtön nem igen volt, a kalodába zárás a szabadságvesztés bünte-

Reggel iskolába ment, szépen, csendesen, sok könyvel a bőna alatt, mondogatva az úton a leckét. Hátba felhívják? . . . nem lehet előre tudni, már rég nem felelt.

Aztán beült az utolsó padba, fizika órára . . . elgondolkozott.

Még sem érdemes élni, a kis lánygimnázista nem szereti, másért rajong. Mit ér így az élet?

Pedig megígérte neki, hogy érettségi után, majd ha nagy lesz, elveszi feleségül, együtt fognak lakni, bogárhátu házikóban . . . milyen boldogok lesznek. Mert elveszi, feltétlenül elveszi, decsület szavát is átja.

Aztán elővette kis tárcájából a hervadt pirosszegfűt. Ő adta, Ő küldte.

S elabrándozott a kis virágocskán. Nem érdemes élni, hiába, nem szeret. Nem, nem.

A professzor úr, a közzívű professor úr a thermometerről abrándozott. A pedellus kilencre csengett, a tanár úr befejezte előadását.

— Jól tanulják meg fiuk, mert irgalmatlan leszek. —

A kis diákok vígan kimentek a komoly fizika teremből . . .

A hátulsó padban meg a vontcsövű revolverből, a hat sunyi madárka közül kiropult az egyik . . . a Száva Gábor lehunytja szerelmes csillogású szeméit . . . meghalt.

— Nem érdemes élni, nem szeret. —

Odakünn repdes a hó, szűzen, leheren s elföldi emléket a szerelmes szívű, lagyszavú kis diáknak, a Száva Gábornak . . .

Ez a tél költészete.

Az éles szavú szelek inspirálnak, érzelmet inspirálnak a gyerek szívébe, a szív elkezd hangosan dobogni . . . aztán egy csalódás, egy szétfoszott álom, egy eltűnő álom a revolver puffan, a kis diák lehunytja szeméit a jaj vége van, meghal, úgy mint a többi ember . . .

Szomorú história, sirni szeretnék. Kár volt megvárni, hisz előtte volt az élet, az a csúnya, mogorva, fekete élet. De sokat szerethetett volna még, de soknak ígérhetett volna hazasságot, decsületszavát is adhatta volna, nem számít.

Majd ha tavaszra kihajt sirja fölött a fű, a vadvirág, talán elmegy hozzá a kisleány, leszakaszt egy sárga kankalint s beleteszi imakönyvébe. —

Ks.

HIREK

Esztendő. Stiller Sámuel losoncai lakos folyó hó 18-án vezeti az anyakönyvvezetőhöz Steiner Laurát. A egyházi áldást az új házasság a dohány-utcai izr. templomban veszik át — Budapesten.

Hymen. Buzna Pál salgótarjáni telekkönyvi átalakító díjnok folyó hó 2-án tartotta Szécsényben eljegyzését Szuliy Olgával, Polk Ferencz salgótarjáni vendéglős mostoha leányát.

Athelyoses. Róth Lajos, máv. tisztviselő a helybeli vasútállomás pénztár-kezelője basonyműségben (?) athelyezetett.

Nagyteklő adomány. Lőrinczi Hoffman Jakab Szécsény szülőtte, folyó hó 4-én 200 koronát küldött Dr. Kardos Sándor helybeli orvos címére, hogy azon összegből 100 koronát a helybeli izraelita, 100 koronát pedig ugyancsak a helybeli keresztény szegények között osztasson szét. — A szegények már meg is kapták Hoffman Jakab nagyteklő adományát és áldást kerve emlegetik a jótékony úr nevét.

A tüdőbetegekért! Gyakran jön szerkesztőségünkbe egy-egy sovány köhögő nő, férfi, aki azt kéri segítségükbe tüdőbeteg szanatóriumba. A József királyi szanatórium Egvesület elnöke többször teljesítette kérélmünket, legutóbb azonban arra kért, hogy mi viszont a helyi társadalmat buzdítsuk, tegye lehetővé a második, a Debrecenben felépítendő kétszáz agyag szanatórium felépítését és a farsang folyamán rendezzenek városunkban a szegénykorú tüdőbetegek számára egy vigalmat. Az van tervben, hogy egy kiváló ifju novellista, a Petőfi Társaság tagja s egy ismert fővárosi művész nő jöjjön városunkba művészestély rendezésére.

Nagyon kérjük azokat, kik városunkban a jótékonyág ügyeinek őrállói: gondoljanak a tüdőbetegekre. Legjobb sikerrel járna, ha magát az egyesület elnökét, Lukács György v. h. t. tanácsost keresnénk föl (Bpest, VI., kerület Sülő-utca 6.) levéllel, aki készséggel válaszol mindarra a levélre, melyet szegénysorsú tüdőbetegek sorsáról a jótékonyág szolgálatában hozzá intéznek.

Szinesset. Fokozottabb pártolástól és rokonszenvtől kísérve tartotta a hét folyamán Rácz Dezső szintársulata közönségünk előtt előadásait. Csupa újdonság került bemutatásra s a közönség minden alkalommal lelkesen tapsolt a szereplőknek, akik derekasan megállották helyüket. Kedden „Az ártatlan Zsuzsi” igen jó előadásban került színre. Szerdán „A lengyel menyecske” telt ház előtt szintén pompás darab volt. A szereplők közül Fűredi Ilonka és Nanasz Juliska sok tapsot arattak. Csütörtökön a „Medikus” Bródy Sándor színműve került bemutatásra. Pénteken: „Leány vásár”, szombaton: „Szép Heléna” kerülnek műsorra.

A helybeli ref. fiókegyház. A bgyarmati református missiói egyház kiküldöttéi folyó hó 4-én alakították meg Szécsény és vidéke részére a református fiókegyházat. Az alakító közgyűlésen Kovács S. bgyarmati református lelkész elnököl és miután az egybegyűlt hívek a fiókegyház megalakítását kimondották, egyhangú lelkesedéssel gondnokul Szenthe Kálmán kir. járásbíró, az egyházi tanács rendes tagjai Balta Kálmán tisztartót, Mocsary István földbírtokost (Liptagerge), Tóth Bertalan körjegyzőt (Rimóc), Takács József kisbirtokost (Szalmatercs) választották.

A fiókegyház tagjai önmegadóztatással járulnak a missiói egyház terheitehez és az ily módon évenként összegyűlt összeg 20 százalékát a helybeli ág. hitv. ev. egyház céljaira utalványozzák, azonkívül a harangozót is díjazták. — A helybeli ref. fiókegyházban a legközelebbi istentisztelet márczius 17-én délután 3 órakor fog tartatni.

lését pontolja. Majd megszégyenítő büntetés, maskor a szabadságvesztés-büntetés súlyosbításául alkalmazzák.

Tüdőgyi hure is katódába volt zárva a fogságban s ezenkívül még nehéz rablanczczal hozzá volt erősítve a börtöne falához.

A hadihajókon máig is használatban van a matróz megfélemezésére a rudas békóvas vagy vaslátkaloda. Egy ilyen is van a muzeumban, melyet a pólai tengerészeti hatóság küldött a muzeumnak.

Töbnyire minden látogató meghököl, midőn a muzeumnak ama helyiségébe lép, ahol az akasztófák vannak. Régi szuette akasztófa áll a terem közepén, beerősítve a földbe, hozzátámasztva létra, mellette a lépcső, a melyre az elítélt lép.

Utóljára 1903-ban volt használatban. Ott van a Pap Béla és a Husz Ábrahám kivégzésénél használt akasztófa is.

A mostani akasztófa alig két méter magasak.

Régen, mikor a kivégzések az elrettentés céljából nyilvánosak voltak, az akasztófa több méter magasak voltak, hogy messze vidéken is láthatók legyenek, mert a hullát is bizonyos ideig rajtuk hagyták.

A régi jobbagy világot juttatják eszünkbe az ott látható deresek. Bizony a deresről is ma már kevesen tudják, hogynézett ki.

Kezdetben a deres egyszerű pad volt. Ilyen is van a muzeumban. A kegyetlen ütések azonban heves fájdalmat okoztak s ha valaki bárminő megadással is viselkedett, mikor a deresre került, az ütések alatt ösztönszerűleg is védekezett. Szükséges volt tehát az ítélet a dereshez hozzáerősíteni. Így jöttek létre idővel a deresnek különféle alakjai.

A városokban szokásos kegyetlen keréketörésekre emlékeztető kerék is van a muzeumban, bar csak másolatban. Mindössze két eredeti keréketörő kerék létezéséről tudunk, egy van a pozsonyi és egy a nagy-szebeni városi muzeumban, mert az itt lévő másik egészen csonka.

Egy régi büntetésünk emléke máig is él nyelvünkben. Ez a pellengérezés, a szégyenszemre való kitétel. A piaczon, a templom vagy községháza közelében állították föl a pellengért, többnyire fából vagy kőből. Akit szégyenszemre kiállítottak, rendszeren hozzá is erősítették a pellengérhez: azért a pellengéren többnyire még néhány nyakvas és kézvas is volt. Szokás volt a nyakba követ vagy

szégyentáblát is akasztani. Ilyen a székesfehérvári szégyentábla, amelynek egyik oldalán a következő fölírás olvasható:

„Mivel az mostoha anyjukat meghurcolták, édes atyjukat pediglen taszigálták, másoknak például, hét napi kintállásra és kétszerte való pácázásra ítéltettek.

Sok helyütt a botozást is a pellengérenél hajtották végre.

Bőséges tanulmányt nyújtanak a büntetésekre különböző csoportjainak az arcképei. A közel ötven év előtti belyárvilág főbb szereplői, akiktől gróf Ráday Gedeon vas kitartása mentette meg a országot, ugyancsak ott vannak már a muzeumban. Merőn tekintenek le a falról arra a hatalmas megvasált fekete koporsóra, amelyben nem egynek a hulláját szállították a mindent adó és mindent bezáró anyaföldbe.

Több ezek darabot tesznek ki a bűnösök által fogságuk ideje alatt készített tárgyaik, a szokási kísérleti eszközök, rajzok, festmények, írásaik, verseik mind egy-egy érdekes megnyilvánulása a bűnöző, a szabadságától megfosztott szenvedő lelkének.

(Sz. Gy.)

Előretörőkvő iparos. A többi iparosainknak buzdításul közöljük, hogy: Bunder Lajos helybeli ácsmester és építési-vállalkozó, a napokban tette le Beszterczehányán az ácsmesteri vizsgát jó sikerrel. — Gratulálunk.

Gazdák bálja. A helybeli földművelő gazdák a „Kath. Népkör” pénztára javára, folyó hó 18-án a „Hungária” szállóban táncvigalmat rendeznek. Belépti-díj 1 korona. — Pártolásra ajánljuk.

Köszgyűlés. Folyó hó 4-én tartotta az „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjúság Önképző Köre” VIII. évi rendes közgyűlését dr. Essősy Béla elnöklété alatt a tagok élénk érdeklődése mellett, melyen a kör tisztviselői és bizottságai is megválasztottak. A kör díszelnökéül egyhangulag nagy lelkesedéssel Pintér Sándor választott meg.

Kedélyes-est. A „Szécsényi Iparos és Kereskedő Ifjúság” folyó hó 11-én, este 8 órakor a „Hungária” szállóban zártkörű táncmulatsággal egybekötött kedélyes-estélyt tart, mely alkalommal szavalt, couplé, monológ és egy bohózatot színmű lesz előadva. A kis műkedvelő gárda serényen munkálkodik, hogy az előadás minden tekintetben fényesen sikerüljön s a közönségnek ezuttal is élvezetes estélyt szerezzen. — Az egyesület elnöksége e helyen is kéri a n. é. közönséget, hogy zavarok elkerülése végett a jegyeket lehetőleg előre megváltani sziveskedjenek.

Áradás. A hirtelenül lágyra fordult időjárás az idei nagy havat sok helyen megolvasztotta minek következtében a folyóvizek mindenfelé nagy áradásnak indultak.

CSARNOK

A házinyúl tenyésztésről,

Felolvasta: Niedermann Sándor

1912. január hó 28-án a kath. népkörben.

(Folytatása és vége.)

Az öreg nyúl épen úgy táplálkozik mind a vadnyúl. Ahol tanyát vernek annyira elszaporodik, hogy alig lehet kiirtani. Nem is lehet szabadban tenyészteni. A mi a mókus a faletején, ugyanaz a tengeri nyúl a földön nagyon kártékony. A mi házinyulunk ettől az öreg nyultól származik; a mit bizonyít az a körülmény, hogy az öreg nyúl rövid idő alatt megszelídül, viszont a házinyúl rövid idő alatt elvadul. Egy házinyúl tenyésztő följegyezte hogy egy nőtény egy évben 58 nyulfiat vetett; s ezeknek kölykei rendes gondviseléssel egy év alatt 330 darabra szaporodhatik. Most ehhől a nyulbőrt 10 fill.-be, a húst 20 fill.-be számítjuk összesen 99 korona, ezt egy pár öreg nyúl adja jó táplálkozás mellett.

Egy aracsi gazdálkodó ezt írja: „A sertésvész hazánkban állandó haj lett, kevés a sertés, ennél fogva drágább is lett. A lakosság ellenben erősen szaporodik, ennek folytán több húst fogyaszt. Hol vegyünk? Ott a házinyúl. Nyúliszőrért, nyulbőrért és ezek szelídített alakjairól minden évben 7—10 millió koronát adunk a külföldnek, német angliának. Tartunk ilhón azt a pénzt, ezt a házinyúl tenyésztéssel érjük el.

Legközönségesebb tenyésztett házinyúl,

melyet ólakban, istállóban tartanak. Igaz, hogy szapora, izletes húsu, de a falat alássa ezért ráfogják, hogy kártékony. Pedig másbol tanyát nem verhet, ha istállóba zárják.

A belga-óriás igen nagy, 8 kilogramma is megnő.

A bécsi-óriás évenként 7—8-szor ellik húsa izletes, bundáját 1—4 koronáért veszik.

A francia kosorú is megnő 6 kigr.-ra, de kicsit kényes az időjárásra. Nálunk nem ajánlatos tenyészteni.

A japán nyúl közepes nagyságu, 5 kilogramra megnő. Ajánlatos, mert kevés igényű s igen szapora.

Legjobb fajnyulak egyike a lothringiai-óriás, 6 kigr.-ra is megnő, igénytelen, szapora állat. Ezeket együtt húsnyulaknak mondjuk. Nálunk olyan fajta kell, a melyik nem kényes, szapora, húsa is van és szőre se értéktelen. Erre jó a belga-óriás, bécsi-óriás és japán-nyúl. Azt pedig nem ajánlom, hogy Hűbelebalázs módo neki dőljön a nyúlászásnak. Ezért ne hozsáson senki drága pénzen fajnyulát, hanem szerezzen jobbfajta közönséges házinyulát, kísérelje figyelemmel egy hónapig, tanulja meg a veic való hánást és csak mikor teljesen otthon van a muc-muc mesterségben, akkor fogjon igazán a nyúltenyésztéshez, mert csak ilyen módon érhető el a szép siker. A tenyésztés két irányú lehet: 1-ször hús, 2-szor gerezna (hunda) nyérés. Ha a bunda nyérésre fogjuk a főszűlyt fektetni sokkal több befektetésre, munkaszerre, költségesebb takarmányra van szükség, mintha húsra fektetjük a főszűlyt s a bunda lesz a mellékes. Kicsibe kezdjük is addig, míg teljesen ki nem ismerjük ezen új mesterségnek minden csinját-hinját ne fogjunk nagy tenyésztéshez.

Tehát húsnyulakat fogunk tenyészteni. Húsnyulak tartására tökéletesen megfelel, ha deszkából építünk számukra valami őlfétet, hogy rövid idő ellen védve legyenek. Ezt a deszkabodót telen rakjuk szalmával, kukorica szárral, náddal. A bódé olyan legyen, hogy az állomány elférjen benne. Az ől alját deszkával, kővel, téglával kell kirakni, hogy ne furkáljanak szeszűk szerint. Fiatartás végett meg hogy legyen búvóhelyük. Őcska ládarakjunk le vagy 2—3 szál deszkából készítsünk nekik tanyát az ől két oldalán. Ez a tanya éppen olyan, mint az eresz alá üszketakolt galambház: külön-külön fészekből áll. Ha valami okból egyes párokat külön akarunk tartani, akkor faládákban helyezzük el, előoldalul sűrű rostély, hogy levegőjük és világosságuk legyen, persze ajtó is van rajta. Épen mint az embernél úgy a házinyulnál is legfőbb fenntartó a levegő és a tisztaság. Néhol megfelelő nagyságu rödröt ásnak, beleeszik az anya s apa nyulakait, csak hogy ezen módon igen keveset tarthatunk. Tiszogatul lehetetlen. Néhol egyszerűen beeresztik az istállóba őket. Ez sem cél szerű, agyonfurkálják a fal alját, a jószág is sokat agyon rugdos belőlük.

Beteg állatot megfogadni, illetőleg tenyésztesre használni nem szabad. Testi hibában szenvedő állatot sem szabad megtartani. Az is bizonyos, hogy a túlságosan fiatal házások ivadékaikat satnyák. Ha nem akadályozzuk meg az idő-előtti való párosodást, akarmilyen szép törzsünk volt is, az ivadékok idővel visszafejlődnek. Ennek elkerülése érdekében a fiatal népségel nemük és életkoruk szerint el kell különítenünk és csak 8—10 hónapos

korokban bocsásuk őket össze páronként 5—10 percre. Ennyi idő teljesen elég a párosodásra, mert egyszeri fődőzés teljesen elegendő. Az elléshez közeledő anyát külön ketrecbe kell tenni, hogy nyugodtan essen át baján. Ne hagyjunk 6—8 nyúlfiat többet az anya alatt, különben satnya nemzedéket nevel. A kölykeket hathetes korokban elválaszt-hatjuk, három hónapos korokban pedig nemük szerint különítjük el őket. Az anya 30 napig vembes. Egy évben 6—8 ízben fiadzik. Legjobb úgy intézni, hogy december, január és februárban pihenjen az anya. Tíz, tizenkét nőtényhez elég egy kanit tartani, a főbaleges kanokat legbelyesebb kikerélni, így jobban kifejlődik, nagyobbra növekszik, szebb lesz a bundája, izesebb a húsa.

A nyúltartásnál vigyáznunk kell, hogy folytonosan ne adjunk zöld takarmányt, mert ez ártalmas az egészségre. De az állandó száraz takarmány se helyes. Hízlatásnál felváltva, több zab, kukoricza, szaporításnál a tejelés előmozdítása végett a saláta és káposzta-félék játszik a főszerepet, meg a répa-fé és krumpli. Csak egészséges, ép, jó takarmányt adjunk nekik. Csak akkor itatunk, ha száraz takarmányt adunk nekik. Hízlatni, kis ládákban kell s erre a célra legmegfelelőbb a kukorica, száraz kenyér, tejfel tördött dara. Adhatunk naponként egy-egy illatos fővet, zsályát, kakukkfvet, melyek felsége izüvé teszik a húst. A hízlatás 10—12 napig tart. Az almozásra gondunk legyen, tisztaság megfizeti a fáradságot, se betegség nem fogja bántani kedvenceinket, hőrkét se dobja vissza a kereskedő, azért mert piszkosak. A nyúlak sok ellensége is van, állat, növény, s az időjárás, róka, görény, menyét macska, kutya, patkány, a túlságos nedves vagy hideg időjárás mind igen kártékony. Könnyű kitalálni, hogy melyik ellen mivel védekez-zünk. Ha ragályos betegség lép meg tenyész-tésünket, haladék nélkül állatorvost kell hív-nunk, nehogy lönkre menjen az állomány. A nyúl trágyája elsőrangú kerti trágya, vizelek ugyanannyi vízzel hígítva igen hatásos, zöld-séges kertek földjére nagyon jól felhasznál-ható. Miféle hasznát is hajt a nyúl? Szőre, húsa, csontja, trágyája s belei elég jól meg-fizetik a tenyésztő fáradságát. Ha valaki pénzeln akar belőlük, akkor persze előre meg kell az utat találni. A szőrt megveszi a kalapos, a húst pedig nagyobb városok vendéglősei. Ha valaki annyit termel, hogy éven-kint egypár ezer darabot képes piacra vinni vagy többet együtt irjanak Bpestre a „Köz-ponti Vásárcsarnok Igazgatóságá”-hoz, itt aztán majd eligazítják az üzletet. A nyulból kötés után a vizeletet ki kell nyomni, különben szagos lesz. A nyulást melegiben kell végezni, így könnyen lejön a bunda. A bundatermelésre szánt nyulakat télen legelősz-rűhölőgetni

Eleven nyulát szelődés időében v. kosár-ban kell szállítani. Takarmány, víz nem szükséges. Ha azonban hosszabb útra szállítjuk, viszdök egy takarmány selym adhatunk be. Egy ládába egy nyulát fogunk, mert veszekednek. A levegőt és felfújtott nyulát pergament-hólyag-papírosba csavarva továbbítjuk.

Legbiztosabb beszerzési forrás a gödöllői állami telep.

Szerkesztésért a kiadó felelős.

940—1912. sz.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezzel közzétette teszi, hogy a bpesti kir. keresk. és váltó törvényszéknek 1911. évi 85109. és 93807 sz. végzése következtében Dr. Káldor Jenő szécsényi ügyvéd által képviselt Központi Kereskedelmi és Iparbank R. T. javára 12.000 kor. s jár. erejéig 1911. évi október 12—30 és december 19-én foganatosított ki-elégítési és végrehajtás utján le- és felúlfoglalt és 1089 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: a biztosítási jkvben 1—22 24 és 25 tétel alatti bukorok és az 1911. V. 415/16 sz. ár. jkvnyv 1 és 2 tétel alatti bukorok és váltók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1911-ik évi V. 415/16. sz. végzése folytán 1.2000 kor. tőkekövetelés cunek 1911. évi szept. 4-ik napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 297 K. 35 fillérben bíróság már megállapított költségek 2 K. 60 f. árverés kiütés és lapbirdetésidőj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1912. évi febr. hó 15-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kiütetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legidőbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felúlfoglalták és azokra ki-elégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1908. évi LXI. t.-cz. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1912. évi febr. hó 2.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.....

Értesítés!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására adni, hogy

szoba-fűtéshez kiválóan alkalmas magashőfoku

elsőrendű **permentes** porosz darabos, kocka vagy dió-kőszemet mm-ként 3 kor. 20 f.-ért, la. légszeszgyári drb.-os koaxot 4 kor. 80 f.-ért, la. „ dió „ 5 koronáért

Legalább is 15 mm. vételnél házhoz szállítva ajánlok.

A nagyérdemű közönség szives megrendelését kéri teljes tisztelettel

TEPPER ADOLF,

Előfizetések

fővárosi napi-lapokra

elfogadtatnak

Glattstein Adolf papirkereskedésében, — Szécsény.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar áruda.

„Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

Sz é c s é n y, (Nógrádmegye.)